

SPOROČILO ZA MEDIJE št. 157/22

Luxembourg, 20. september 2022

Sodba Sodišča v združenih zadevah C-339/20 | VD in C-397/20 | SR

Preventivna splošna in neselektivna hramba podatkov o prometu za eno leto od takrat, ko jih zabeležijo operaterji elektronskih komunikacijskih storitev, zaradi boja proti kaznivim dejanjem zlorabe trga, katerih del je trgovanje na podlagi notranjih informacij, ni dovoljena

Poleg tega nacionalno sodišče ne sme omejiti časovnih učinkov ugotovitve neveljavnosti nacionalne zakonodaje, ki določa tako hrambo

V Franciji sta bila proti VD in SR uvedena kazenska postopka zaradi kaznivih dejanj trgovanja na podlagi notranjih informacij, prikrivanja teh kaznivih dejanj, sotorilstva, korupcije in pranja denarja. Podlaga za ta postopka so bili osebni podatki iz telefonskih klicev, ki sta jih opravila VD in SR ter ki so nastali v okviru opravljanja elektronskih komunikacijskih storitev, pri čemer je te osebne podatke Autorité des marchés financiers (organ za finančne trge, v nadaljevanju: AMF) posredoval preiskovalnemu sodniku po tem, ko je ta uvedel preiskavo.

VD in SR sta pri Cour de cassation (kasacijsko sodišče, Francija) vložila kasacijsko pritožbo zoper dve sodbi cour d'appel de Paris (višje sodišče v Parizu), pred katerim sta se na sodno prakso Sodišča¹ sklicevala zaradi nasprotovanja temu, da se je AMF za zbiranje navedenih podatkov oprl na nacionalne določbe, ki, prvič, niso bile skladne s pravom Unije, kolikor so določale splošno in neselektivno hrambo podatkov o povezavah, in drugič, niso določale nobene omejitve glede pooblastila preiskovalcev AMF, da zahtevajo posredovanje hranjenih podatkov.

Cour de cassation (kasacijsko sodišče) je s svojim predlogom za sprejetje predhodne odločbe Sodišče v bistvu vprašalo glede usklajevanja upoštevanih določb direktive o zasebnosti in elektronskih komunikacijah², razlaganih glede na Listino Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju : Listina),³ z določbami iz direktive o zlorabi trga⁴ in uredbe o zlorabi trga⁵ v okviru nacionalnih zakonodajnih ukrepov, ki preventivno za operaterje elektronskih komunikacijskih storitev zaradi boja proti kaznivim dejanjem zlorabe trga, katerih del je trgovanje na podlagi notranjih informacij, določajo splošno in neselektivno hrambo podatkov o prometu za eno leto od njihovega zapisa. Če bi se zadevna nacionalna zakonodaja izkazala za nezdržljivo s pravom Unije, predložitveno sodišče zastavlja vprašanje glede začasne ohranitve učinkov te zakonodaje, tako da bi se preprečila pravna negotovost in omogočilo,

¹ Sodba z dne 21. decembra 2016, Tele2 Sverige ter Watson in drugi, [C-203/15 in C-698/15](#) (glej tudi [SM št. 145/16](#)).

² Člen 15(1) Direktive 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 29, str. 514), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2009/136/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 (UL 2009, L 337, str. 11).

³ Zlasti členi 7, 8 in 11 ter člen 52(1) Listine.

⁴ Člen 12(2)(a) in (d) Direktive 2003/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o trgovanju z notranjimi informacijami in tržni manipulaciji (zloraba trga) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 4, str. 367).

⁵ Člen 23(2)(g) in (h) Uredbe (EU) št. 596/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o zlorabi trga (uredba o zlorabi trga) ter razveljavitvi Direktive 2003/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter direktiv Komisije 2003/124/ES, 2003/125/ES in 2004/72/ES (UL 2014, L 173, str. 1).

da se podatki, shranjeni na podlagi te zakonodaje, lahko uporabijo za odkrivanje in pregon trgovanja na podlagi notranjih informacij.

V današnji sodbi je Sodišče, na prvem mestu, ugotovilo, **da niti direktiva o zlorabi trga niti uredba o zlorabi trga ne moreta pomeniti pravne podlage za splošno in neselektivno obveznost hrambe zapisov podatkov o prometu, ki jih imajo operaterji elektronskih komunikacijskih storitev zaradi izvajanja pooblastil, ki jih ta instrumenta dajeta organom, pristojnim za finančno področje.**

Na drugem mestu, Sodišče je opozorilo, da **direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah** pomeni **referenčni akt na področju hrambe in, splošneje, obdelave osebnih podatkov v sektorju elektronskih komunikacij.** Ta direktiva torej ureja tudi zapis podatkov o prometu, ki jih imajo operaterji elektronskih komunikacijskih storitev in katerih posredovanje od njih lahko zahtevajo organi, pristojni na finančnem področju v smislu direktive o zlorabi trga in uredbe o zlorabi trga. Zato je treba zakonitost obdelave zapisov, ki jih imajo operaterji elektronskih komunikacijskih storitev, presojati glede na **pogoje, ki jih določa direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah, kot jo razlaga Sodišče.**

Tako je Sodišče razsodilo, da direktiva o zlorabi trga in uredba o zlorabi trga v povezavi z direktivo o zasebnosti in elektronskih komunikacijah in glede na Listino **ne dovolujeta, da operaterji elektronskih komunikacijskih storitev zaradi boja proti kaznivim dejanjem zlorabe trga, katerih del je trgovanje na podlagi notranjih informacij, splošno in neselektivno hranijo podatke o prometu za eno leto od njihovega zapisa.**

Na tretjem mestu, Sodišče je potrdilo svojo sodno prakso, v skladu s katero pravo Unije nasprotuje temu, da nacionalno sodišče časovno omeji učinke ugotovitve neveljavnosti, ki jo mora na podlagi nacionalnega prava podati v zvezi z nacionalno zakonodajo, ki ponudnikom elektronskih komunikacijskih storitev nalaga splošno in neselektivno hrambo podatkov o prometu in podatkov o lokaciji, zaradi nezdržljivosti te zakonodaje z direktivo o zasebnosti in elektronskih komunikacijah.

Ob tem je Sodišče opozorilo, da dopustnost dokazov, pridobljenih s tako hrambo, **v skladu z načelom procesne avtonomije držav članic spada v okvir nacionalnega prava, pod pogojem, da se spoštujeta zlasti načeli enakovrednosti in učinkovitosti.** To zadnjenavedeno načelo od nacionalnega kazenskega sodišča zahteva, da **ne upošteva informacij in dokazov, ki so bili pridobljeni s splošno in neselektivno hrambo, ki ni združljiva s pravom Unije, če se zadevne osebe ne morejo učinkovito izjaviti glede teh informacij in teh dokazov, ki se nanašajo na področje, glede katerega sodišče nima strokovnega znanja, in lahko odločilno vplivajo na presojo dejstev.**

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) in [povzetek](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki z razglasitve sodbe so na voljo na „[Europe by Satellite](#)“. ☎ (+32) 2 2964106.

Ostanite povezani!

